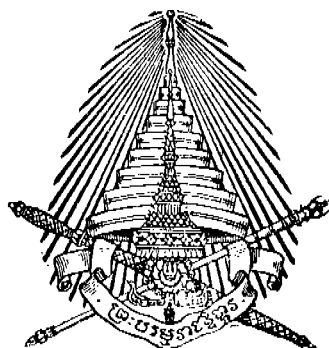

วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๗๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๑๒๐๖

พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์
พุทธศักราช ๒๕๗๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๗๕)

อาทิตย์ทิพอาภา

เจ้าพระยายมราช

พล.อ. เจ้าพระยาพิชัยเนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๗๕

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เห็นสมควรจัดเขตต์ชุมนุมชนในบรรดาตำบลอันเป็นที่ตั้งศาลาว่าการ จังหวัดบุรีรัมย์ ให้มีฐานะเป็นเทศบาลเมือง
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในพระปรมาภิไธย
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๒
วรรค ๑ และวรรค ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล
พุทธศักราช ๒๔๗๖ จึงให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้
ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า “พระราช
กฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ พุทธ
ศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้ ตั้งแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดเขตต์ชุมนุมชนในบรรดาตำบลอันเป็นที่
ตั้งศาลาว่าการจังหวัดบุรีรัมย์ ตามเขตต์ที่กำหนดไว้ใน
มาตรา ๔ ขึ้นเป็นเมือง มีฐานะเป็นเทศบาลเมือง มีนามว่า
“เทศบาลเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์”

มาตรา ๔ ให้กำหนดเขตต์เทศบาลเมืองบุรีรัมย์ จังหวัด
บุรีรัมย์ ไว้ดังนี้ คือ

ด้านเหนือ ตั้งแต่หลักเขตต์ที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่บนศูนย์กลางทางรถไฟสายไปนครราชสีมา ห่างจากศูนย์กลางสถานีบุรีรัมย์ ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกเป็นระยะ ๒๑๕ เมตร แล้วเลี้ยวริมทางรถไฟไปโคกเขาไปทางทิศตะวันตกผ่านถนนไปอำเภอ นางรอง จุดหลักเขตต์ที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่บนฝั่งเหนือของริมห้วย และห่างจากริมถนนไปอำเภอนางรองฝั่งใต้เป็นระยะ ๖๐๐ เมตร

ด้านใต้ จากหลักเขตต์ที่ ๒ หักเป็นเส้นตรงไปทางทิศ ตะวันออก จุดหลักเขตต์ที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ริมฝั่งตะวันออก ของถนนไปอำเภอตลุง และห่างจากสามแยกถนนไป อำเภอตลุง และถนนไปอำเภอนางรองพบกันที่มุมฝั่งใต้ของ ถนนไปอำเภอนางรองและฝั่งตะวันออกของถนนไปอำเภอ ตลุง เป็นระยะ ๖๕๐ เมตร

จากหลักเขตต์ที่ ๓ หักเลี้ยว เป็นเส้นตรงไปทางทิศ ตะวันออกเฉียงเหนือ จุดหลักเขตต์ที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่ริมฝั่ง ตะวันตกของถนนผ่านวัดกลางด้านตะวันตก และวัดจากศูนย์กลางของถนนไปอำเภอนางรอง เป็นระยะไปจุดหลัก ๒๓๐ เมตร

เล่ม ๕ หน้า ๑๒๐ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๗๕

จากหลักเขตต์ที่ ๔ เลียบละลมฝั่งเหนือไปทางทิศตะวันออก จดหลักเขตต์ที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่บนริมถนนฝั่งเหนือของถนนด้านเหนือเรือนจำ และห่างจากมุมถนนเรือนจำด้านตะวันออก เป็นระยะ ๓๑๐ เมตร

ด้านตะวันออก จากหลักเขตต์ที่ ๕ เป็นเส้นตรงไปทางทิศเหนือ จดหลักเขตต์ที่ ๖ ซึ่งตั้งอยู่บนศูนย์กลางทางรถไฟไปอุบล และห่างจากริมฝั่งตะวันออกของทางไปอำเภอพุทธไธสง เป็นระยะ ๔๕๐ เมตร

จากหลักเขตต์ที่ ๖ เลียบไปกับทางรถไฟไปทางทิศตะวันตก จดหลักเขตต์ที่ ๗ ซึ่งตั้งอยู่บนศูนย์กลางทางรถไฟและริมฝั่งตะวันออกของทางไปอำเภอพุทธไธสงตัดกัน

จากหลักเขตต์ที่ ๗ เลียบริมฝั่งตะวันออกของทางไปอำเภอพุทธไธสงไปทางทิศเหนือ จดหลักเขตต์ที่ ๘ ซึ่งห่างจากหลักเขตต์ที่ ๗ เป็นระยะไปตามถนน ๕๕๐ เมตร

จากหลักเขตต์ที่ ๘ หักเลี้ยวไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ จดหลักเขตต์ที่ ๙ ซึ่งตั้งอยู่บนเส้นนี้ และห่างจากหลักเขตต์ที่ ๘ เป็นระยะ ๕๖๕ เมตร และห่างจากเส้นตั้งฉากกับทางรถไฟ ๑๕๐ เมตร

วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗ ๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๑๒๑๐

จากหลักเขตต์ที่ ๕ หักเลี้ยวไปทางทิศใต้ จนบรรจบกับ
หลักเขตต์ที่ ๑

ตั้งปรากฏในแผนผังท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ตามเส้นแนวเขตต์ที่กำหนดไว้ในวรรคก่อน ให้มี
หลักย่อยปักไว้เป็นระยะเพื่อแสดงแนวเขตต์ด้วยตามควร

มาตรา ๕ ที่ดินหรือโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างของผู้ใดเหลื่อม
ล้ำเข้ามาในเส้นเขตต์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ แม้แต่ส่วน
หนึ่งส่วนใด ให้ถือว่าที่ดินซึ่งติดต่อกันเป็นผืนเดียวกันนั้น
หรือโรงเรือนสิ่งปลูกนั้น ๆ อยู่ในเขตต์เทศบาลเต็มทุกส่วน

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ.อ. พลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี